

Előzetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — fill.

Egy óra — . 90 .

Egy hétre — . 20 .

Vidékre postal szétküldéssel

Egész évre . . . 14 kor.

Fél évre . . . 7 .

Negyedévre . . . 3 „ 50

Egy óra . . . 1 „ 50

Egyes szám . . . 4 fillér.

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadja a m.-vásárhelyi függés és 48-as párt támo atásával „SZÉKELYSÉG” lapkiadóvállalás.

Szerkesztőség Fötér 7. sz. hová a lap szellemi részét érintő közlemények küldendők.

Kiadóhivatal Fötér 7. szám.

Szerkesztőség telefonja 101

Kiadóhivatal telefonja 101.

Itthoni dolgok.

I.

Maros-Vásárhely város polgármestere a napokban tartott törvényhatósági közgyűlésen az új főispán beiktatása alkalmával egy áradozásaiban csaknem féktelen dicsőítő beszédet mondott Sándor János volt főispánra, jelenlegi belügyminiszteri államtitkár, a miniszter urnak különben igen közeli atyafiára.

Mi nem akarunk senkinek az érdemből semmit levonni. Készséggel elismerjük, hogy a volt főispán, jelenlegi államtitkár ur igen érdemes ember. Elismerjük annak az argumentumnak súlyát, hogy a sógorság-kommaságnak bármily uralma legyen is, bizonyos érdemek nélkül nem lehet valakit csak úgy államtitkárrá tenni. Lehet, hogy ezek az érdemek a kisküüllömgyei főispánkodásban, vagy a székelly kormánybiztosi működésben találhatók fel. Kisküüllömgye viszonyait csak feltélesen ismerjük, a székelly kormánybiztosi működésnek pedig csak egy két rügyecskéjét láttuk eddig, a miből még később lesz virág s ki tudja mikor gyümölcs. Épen azért nem óhajtottunk most ezekkel foglalkozni, mi csak azokat az érdemeket kívánjuk keresni, a melyek Maros-Vásárhely városára vonatkoznak a melyekről a polgármester ur akkora emphasisissal beszélt.

Ezek az érdemek, a melyeknek egy keresztjét a polgármester ur a város közönsége részéről az államtitkár ur mellére tűzte, a mint ezt beszédéből kivettük először a jóakarát városunk irányában.

Hogy a menykőbe! hát ez is érdem?

Hát a főispánoknak rendes tulajdonságuk az, hogy rosszakarattal viseltetnek a törvényhatóságok iránt, s ha jóakarát mutatkozik, azt nagyon is meg kell becsülni! Jó akaratu le-

het az ur a fizetett eselédje, a szolgálja iránt, elnézheti hibáit, adhat neki borralalót s ezért aztán a szolga hálálkodhatik urának, esókolhatja kezeit, de egy törvényhatóság sohase lehet szolgálja sem a főispánnak, sem annak a kormányának, a melyik megbizta őt, annál kevésbé egy város, a mely ön maga tartja fenn magát az állam, vagy miután úgy tartják nálunk, hogy az állam a kormány, — tehát a kormány minden hozzájárulása nélkül. A polgármester ur, ha úgy tetszik hálálkodhatik a maga nevében, de ne tegye ezt a város közönsége nevében.

A másik nagy érdem városunkon annak idejében a közigazgatás megrekedtt szekerének kiemelése a kátyuból, úgy hogy most már a rendes utján haladhat. Hát bizony emlékszünk arra, hogy egy pár évvel ezelőtt városunkon megrekedtt minden, de nem mi voltunk, a kik ezt az állapotot appreciáltuk, nem mi védelmeztük, hanem az a társaság, a melynek a polgármester ur is előkelő tagja vala. Mikor aztán kézen-közön jól benyomták azt a bizonyos szekeret a sárba, a polgármester kezdett kiabálni, hogy baj van. A nagy purifikáció után a polgármester ur kerülvén a város élére, a már készen levő eszközökkel és a saját érdemét képező hivatali buzgalommal, helyre irányította, megindította a közigazgatás rendes menetét; hogy ezt a törvényhatósági bizottság nagyon is tudta méltányolni, mutatja azt az a készség, a melylyel a városi tisztviselők daczára a nehéz anyagi körülményeknek, daczára a nyolczvan százalékos pótdadónak.

Engedjen meg a polgármester ur, de én itt nem tudom felfedezni a volt főispán urnak újból oly különös érdemeit, hogy az új főispánt, üdvözlő beszéd csaknem egész sulya elődjének dicséretére nehezdedjék.

Azt a művet, a mit az eltávozott Sándor János főispán után, mint félben maradt művet gróf Lázár István főispánnak betetőzésül ajánlott, mi nem látjuk, nem ismerjük. Arról a polgármester ur egyáltalában nem beszélt, még csak nem is sejtette velünk, s azért kénytelenek vagyunk találgatni.

Bedőházi János.

Ősszel és télen.

A király 1903. év egyik melancholikus őszi napján, a kalendárium csinálók szerint szeptember hó 16-án a nemzet jogos kívánságára, helyesebben természet szerint való és kodifikált akaratára kimondta, hogy soha, sohasem.

Borus őszi napokat, hideg téli idők váltják fel. A ködös látomásokat a tiszta látás. Évszázadok óta zárva tartott odok nyirkosságát a hóleppel takart mezők száraz fagyja. A fagy nem oivad fel, a nap nem akarja felolvasztani, a királyi kegy sugarai sem vetődnek reá.

És a nemzet elé terjesztik most a király kívánságát. Emeljük fel a civillistát.

A nemzet loyális, a nemzet sokféle iskolába jár, megnyilatkozása nem egy, hanem husz millió ajkon keresztül történik. Nem mondja tehát olyan klasszikus egyszerűséggel, hogy soha, sohasem.

De igen, bizonyos esetekben. Az egyik esetben akkor, ha a Habsburg dinasztia megadja a nemzetnek kodifikált és természeti törvényü jogát nyelvének használatára. A másik esetben — ez már rövidebb — majd ha nyáron fagy.

Miután e mindkét eshetőség ez időszert távol áll tőlünk, nézzük, hogy a mostani adott körülményekkel szemben minő választ adhat a nemzet?

Kik adják meg? A mágnások megadják jószántukból. Egy esztendő folyamán borralalónak is elosztogatnak két milliót, a magukéból is, hogyne adnának hát két milliót az udvartartásnak a nemzet vagyonából?

Megadják még a hivatalnokok, de már nem jószántukból. Hanem mert muszáj. Mert ha valamelyikük nem akarná megadni, annak nem lenne többé hivatala.

Kik adják meg még? Senki más. A földműves osztály az adók miatt nem képes áttérni a belterjes gazdálkodásra s így az

Maros-Vásárhelyi ipari Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet Tagja.

Irodája és üzlethelyiségei: Maros-Vásárhelyt, Fötér mészárosok udvarán. — Telefon 149. szám.

Építő ipari szakcsoportja. (Iroda: Fötér mészárosok udvarán.) Felvállal minden néven nevezendő épület munkát, azok tervezését, teljes elkészítését stb. A helyi m. kir. állami kórház utóbb befejezett munkálatainál legnagyobb elismeréssel tüntettetett ki. Főbb vállalatai a fehéregyházi, kolozskari, marosludasi telepes házak, sepsiszentgyörgyi m. kir. dohánygyár, marosújvári hitelszövetkezet gabonarakára és helyiségei, több állami közuti hid, a mosoni, erdőszentgyörgyi állami iskola és több más állami vállalat.

Fentiekből kitűnik, hogy ezen szakcsoportunk iránt is az állam teljes bizalommal lévén, a reábizott munkálatoknak minden tekintetben képes eleget tenni.

adók kétszeresen sujtják. Először közvetlenül, másodsor közvetve, mert nincs ereje, hogy meglevő tőkét hatékonyabban jövedelmeztesse. Különböző állattenyésztése is tönkrement, annak a két milliónak, hacsak negyedrészt a száj- és körömfájásban elhullt állatok pótlására adja a törvényhozás; sokkal sürgősebb kötelességet teljesít, mintha osztrák lakókat bizlal vele.

Az iparost, a kereskedőt az osztrák ipar és kereskedelem nyomja mindenütt. Most még két millióval támogatjuk, az ellenségeinket? Hiszen az udvartartás budgetjének kilencven százaléka Ausztriában költetik el. Az osztrák ipar, az osztrák kereskedelem kapja a pénzt a főhercegek és lakók kezeiből.

És a diplomás emberek osztálya? Minden téren drágább lesz az élete s kevesebb a bevétele. A társadalom vezető elemét képezve, évről-évre kénytelen magára venni az állam kötelességeit. Ausztriában a társadalmi akciókat mindenütt az udvar segíti. Adják a két millió koronát akár kulturális célokra ahelyett a segítség helyett, amit Ausztriában az udvar ad a kulturális mozgalmakra.

Végül pedig a munkások milliói. A nemzet alkotói és igazi fenntartói. Akik csak adnak, mindent adnak az államnak és semmit sem kapnak cserébe. Mert a toloncházat csak nem lehet viszonzásnak tekinteni. Mit szóljanak a munkások? Egy szót szólhatnak, ezt a szót nem akarjuk leírni. Csak utalunk arra, vajjon helyese-e a XX ik században, a nemzetgazdasági élet forrongása idejében, a midőn a millió és millió elnyomottak immár annyi öntudatra, ébredtek, hogy felmutatják sebeiket és a fülünkbe ordítják jogtalan nyomorukat, akkor újabb tápot adjunk — nem nekik — hanem jogos panaszaiknak? Közülük egyik sem tudja gyermekét tisztességgel elartatni, a királyi udvartartás pedig keveselli a magyar részről adott kilencz milliót, tizenegyet akar. Ezt állítsuk oda, szembe egymással ezt a két tényt? Igaz lenne, hogy a szociális forradalmat a nemzeti állam táplálja akaratlanul?

Nem, a nemzet nem fogja megadni a civillistát. Talán a parlament megszavazza, de el talál jönni az idő, hogy a nemzet nem fogja elismerni a parlament szavát.

Civillista omelés és bileki zavargások veszedelmes teherpróbái annak a bálvány-nak, amit királyhűség címén csempésztek be a magyar nemzet köztudatába.

Alakuló gyűlés.

A „Marosludasi Mezőgazdasági Termény és Áruraktár Részvénytársaság” január hó 6-án, szerdán tartotta alakuló közgyűlését az Agrár takarékpénztár helyiségében.

A mezőszégi és marosvölgyi mezőgazdák és kereskedők egy régi óhaját valósította meg ezzel az Agrár Takarékpénztár. Városunk ezen előkelő pénzintézetének, mint alapítónak kezdeményezésére tömörültek az érdekeltek, hogy 1200 darab 200 korona névértékű részvényekből álló alaptőkével, melynek 60%-a lesz egyelőre befizetve, közvetlen a marosludasi vasut állomás mellett és azzal direkt összeköttetésben, egy 400 vagyon rakterülettel bíró áruraktárt létesítsenek, hol mezőgazdasági termé-

nyek és áruk mérsékelt díjakért betároltassanak és kezeltesse az azokra mérsékelt kamatozású előlegek folyósítassanak.

Marosludas, mint az erdélyi részek legjelentékenyebb gabona-forgalmu helye, centrális fekvése folytán nemcsak a külföldi kivitelre, hanem a mi sajátos erdélyi viszonyainknál fogva felette fontos az értékesülhetés szempontjából, az összes belföldi fogyasztó piacokra is irányíthatja az ott betárolt árukat, úgy, hogy valóban egy nagyobb szabású áruraktár-vállalat fejlesztésére látszik predestinálva lenni.

A közgyűlés által az intézet vezetésére hivatott személyiségek teljes garantiát képeznek, hogy az új vállalat feladatának teljesen meg fog felelni.

Az igazgatóságba választottak: Tauszik B. Hugó kir. tanácsos, az Agrár Takarékpénztár vezérigazgatója, Báró Kemény Ákos Kisküküllőmegye főispánja, nagybirtokos, Báró Bánffy János marosgezei nagybirtokos, Betegh Sándor m.-szengyei nagybirtokos, Bürger Albert gyáros, Fabri Samu a budapesti Agrár és járadékbank igazgatója, Schwarz Zsigmond kereskedő.

A felügyelő bizottságba: Dániel Ferenc mosoni birtokos, Rartha László marosludasi kincstári intéző, Harmath Sándor kereskedő és Fischer József az Agrár taarekpénztár czévezetője.

Szinészet.

Kedden este „Katalin”, ez a bájos dallamu operette ment a főszerepben az igazgatónővel: P. Szepesy Szidival. Az előadás a legkorrektebbül folyt le s különösen Szepesy és Pálffy arattak zajos sikert. Az előadáson részt vett az új főispán is, kinek tiszteletére hozták színre ez ismert darabot.

Tegnap „Magdolna” ment másodsor, zónában, zsufolt házzal. A darab, de az előadás is határozottan megérdemelte az érdeklődést. Pálffy valósággal brillírozott. Nyílt színen többször megtapsolták s valósággal tüntetett mellette a közönség. Kemény, Bánházi, Magyar egyenként és összesen a legremekőbb alakításokat produkáltak.

Ikre. Már a darabban eljutottak odáig, hogy a színlapon előkészületen is hirdetve van Oroszlány Gábor bohozata. A darab színrehozatalával azért késnek, mert több újdonság kerül színre s a társulat ereje módfelett igénybe van véve. A színtársulat művész személyzete azonban mindent elkövet, hogy a darabot a legjobb előadásban hozza színre.

H I R E K

M.-Vásárhely, 1904. január 7.

Farsangi beköszöntő.

Hat heti rövid uralkodását ma kezdi meg Karneval hercege. Leányok, menyecskék, fiatal és agglények bizony az idén is kifogják venni részüket a mulatságból, melyekkel a „Farsangi naptár” kínálkozik!

Megsavanyodott vértű, gyomorhajos urak váltig azon sopánkodnak, hogy nem úgy van már, mint volt régen... A mai fia-

talságból kihalt a jókedv, nem tudnak mulatni, csődöt mondott a farsang!

— Azt hiszem — jó léekkel mondhatom — tévednek a pesszimisták. Ma is van fiatalság, ma is él a jókedv, ma is uralkodik a csörgőspkás Karneval herceg. Csak a forma változott, a lényeg megmaradt. Az ugynevezett nagy elite-bálok ideje járt le és intímebb, kisebb körbe vonul vissza a mulatók társasága... ez az egész.

Sokat lehetne a nyilvános elitebálok csődjének okairól mondani, a mint, hogy már elég tentát fogyasztottak is e tárgy megvitatására... de minek tegyünk szemrehányásokat azoknak, akik talán ártatlanok is a dolgok illetén fordulatában. Hiszen elvégre épen úgy, a mint mindenki a maga módja szerint üdvözül, — hadd mulasson mindenki úgy, a hogy neki tetszik!

— **Hirlapírók gyűlése.** A helyi írók és hirlapírók köre ma, csütörtökön este 6 órakor a László vendéglőjében közgyűlést tart. Az alapszabályok módosítása mellett több fontos tárgy van napirendre tűzve.

— **Főispán beiktatás és adó-végrehajtás.** A „Magyarország” című napi lapból vesszük és adjuk az alábbi rövid hirt minden kommentár nélkül:

„Marosvásárhelyen, mint onnan táviratozzák, ma iktatták be hivatalába gr. Lázár István, az ujjonnan kinevezett főispánt. A főispáni installáció „fényét” nagyban emelte Horváth városi adófőnök, aki a közszégi pótdadóval tartozó több polgár vagyona fölött megütötte a dobát.

— **Kollegiumunk ünnepe.** Kollegiumunk ma tartotta meg Előljárásága új tagjainak beiktató ünnepét. Délután 1/2 2 órakor gyűlt össze a collegiumban gróf Toldalagi László főgondnok elnöklété alatt az Előljáróság majdnem teljes számban. A nov. 6-iki kerületi gyűlésen megválasztott Dési Zoltán és gróf Teleki Ádám tette le először a hivatalos esküt. Utánuk Paal Gusztáv a német nyelvnek és irodalomnak ujjonnan megválasztott rendes tanárát iktatták be állásába. Kollegiumunk Paal Gusztávval hatalmas ifju erőt kapott s városunk is csak örülhet, hogy a társadalomban már eddigi titlete alatt is oly előnyösen ismert tanárembert állása most már véglegesen ide köti. Teleki Ádám és Dési Zoltán neveit eléggé ismerjük, mindkettő azt az erős reményt kelti bennünk, hogy az évszázados intézet jövője nem lesz méltatlan multjához. Az ünnepély után a collegium és egyház vezetősége kedélyes ebédre jött össze a László vendéglőjében.

— **Vendégjáték.** Lederlé Károly budapesti színésznevendő, ki már a mult évben többször szerepelt az orsz. m. kir. színészakadémia vizsgálati előadásain — szép kritikákkal elismerve — holnap f. hó 8-án pénteken nálunk lép föl Macterlink világhírű „Monna Vanna” cz. darabjában.

— **Szinügyi bizottsági gyűlés.** Dr. Bernády György, a színügyi bizottság elnöke a következő meghívót küldött szét a kerületbe. Gróf Festetics Andor országos színészeti felügyelő ur megkeresése folytán van szerencsém az erdélyrészi színikerület választmányának t. tagjait tisztelettel felkérni, hogy folyó évi január hó

14-én délután 11 órakor tanácsházunk nagytermében tartandó választmányi ülésen megjelenni sziveskedjenek. — Tárgysorozat: 1. A kerületi igazgató választás kérdésének megbeszélése, esetleg a jelenlegi igazgatóval kötött szerződés meghosszabbítása. 2. Tordaaranyos vármegye törv. hat. bizottságának határozata, amelylyel Torda városnak a szinikerületbe való belépése tárgyában hozott határozatát megsemmisíti.

— **Tea a jegen.** A helyi Korcsolya Egylet mindent elkövet, hogy Halifax ellustult híveit a jégre csalogassa. A korcsolya pavillonban buffet-et állított föl, hol meleg theát is kaphatnak az átfázott sportkedvelők. Holnap este villanyfény mellett korcsolyázás lesz 10 óráig.

— **A bejelentési hivatal újja-
szervezése.** Városunk rendőrkapitány-
sága alá rendelt városi bejelentési hivatal
újja szervezését megkezdik, az e célra
szükséges adatoknak gyűjtése az egész
város területén házról-házra járás útján fog
a rendőrkapitányság kiküldöttjei által a f.
év január hó 7-én kezdődőleg e hó folya-
mán eszközölni. Miután a városi beje-
lentési hivatalnak pontos és minden igényeket
kielégítő működése nemcsak köz-
rendészeti, hanem kereskedelmi, ipari és
sok más közkeletű intézkedések jóte-
konyan kiható, felette szükség és intézmény,
a melynek fejlesztése minden egyes pol-
gárnak személyes érdekében áll: ennél-
fogva felhívja a rendőrkapitányság közön-
ségünket, hogy kiküldöttjeit feladatainak
sikeres megoldásában, mely egyelőre a
kiküldöttek által magukkal vitt összeírás,
törzslapoknak pontos és hibátlan kitölté-
séből áll, tőlük telhetőleg támogassák.

— **Rosenblum Adolf csődügye.**
A múlt év október havában Rosenblum
Adolf helyi kereskedő ellen saját kérésre
folytán a kir. törvényszék, mint csődbíró-
ság a csődöt elrendelte, s nevezett üzletét
ugyanakkor be is zárta. Mivel azonban
Rosenblum Adolf összes hitelezőivel ki-
egyezésre lépett, azoknak beleegyezésével
a vagyonbukott csődtömeg gondnok Dr.
Hegy Zsigmond ügyvéd kérelme folytán a
kir. törvényszékünk csődbírosága az ezen
csődöt a mai nap megszüntette. Rosenblum
Adolf üzletét már ki is nyitotta.

— **Halálozás.** Özv. id. Várbeli La-
josné szül. Heibeth Anna f. hó 7-én reggel
3 órakor életének 63-ik, özvegyességének 8-ik
évében hosszas szenvedés után elhunyt.
Temetése f. hó 9-én (szombaton) d. u. 2
órákor lesz Arany János utca 40. sz.
gyászszáztól az ev. ref. temetőbe.

— **Lázongó kerület.** A temesku-
bini kerületből érkező jelek szerint a
lakosság megtagadta az adófizetést és a
hatósági közegeket lelővéssel fenyegeti. En-
nek folytán a hatóságok kérelmére kato-
naságot rendeltek ki és ezenfelül megerősít-
ették a csendőrséget is az egész kerületben.
Az izgatottság az egész kerületben
igen nagy és attól kell tartani, hogy a la-
kosság és katonaság között véres összeüt-
kezésre kerül.

— **A ki megírta saját gyász-
jelentését.** A fővárosi rendőrség: hétfőn
reggel különös tartalmu levelet kapott a
postán. Egy bizonytalan sorsa miatt két-
ségsbeesett ember Seiden Sándor 24 éves

loglalkozás nélküli könyvelő, a ki eltűnt
Akácfa-utca 26. szám alatti lakásáról, be-
jelentette, hogy a Dunába ugrik. A levél
szó szerinti szövege a következő:

„A m. kir. államrendőrség főkapitánysá-
gának. Helyben.

Mély sajnálattal és megtört szívvel tudom-
mására adom, hogy hosszabb szenvedés
után mai napon este 6 órakor a Dunába
vetem magam. Midőn e megdöbbentő
tényt tudomására adom, elbucszom a
hirlapok útján összes barátaimtól is.

A Duna fenekén levő Seiden Sándor.”

— **Égő fáklya a báteremben.**
Vésztőről írják: Nagy Lajos vésztői kán-
tornak Szilveszter estélyén vendégei voltak
Mezőtúron és pedig sógora, Nagy Sán-
dorné és ennek szép leánya Erzsike. A
kaszinó Szilveszter estélyén bált rendezett
és erre a kántor-tanító elvitte a vendégeit
is. A multság javában folyt, mikor az épp
ülő Nagy Erzsike felett a falon függő pet-
róleum lámpa felrobbant és ettől a lengén
öltözött 21 éves leány lángtengerbe borult.
Daczára a rögtön alkalmazott segélynek, a
szerencsétlenül járt leány másnap reggel
meghalt.

— **Barátságból a halálba.** Odesz-
szábról, a baráti szeretetnek olyan esetét
jelentik, amely páralanul áll a maga ne-
mében. Az odesszai vízvezetési társaság
vezetője, Brozze Emil meghalt és végren-
deletében 80.000 rubelnyi vagyonát két
diák fiára hagyta, míg feleségének, akit
gyermekei gyámjának jelölt ki, a hagyaték
és járadékát rendelte. Az anya gyűlölte
idősebb fiát és hogy bosszút álljon rajta,
kötötte a gimnázium hatodik osztályából,
hol volt a fiu első tanuló volt osztályába. Az
üldözött diák, kitől anyja mindent megvont,
csak hogy az évjáradékából minél többet ta-
karítasson meg magának, barátjához Klicy
Konstantinhez ment lakni, egyben a bírósá-
ghoz fordult, hogy anyja helyett más va-
lakit rendeljen ki gyámjának. Kérelmével a
bíróság elutasította. Mikor ily módon látta,
hogy nem tud helyzetét változtatni, elke-
serecsében barátja lakásán agyonlőtte
magát. Barátja a holttest kútjára fegyvert
ragadott és szintén agyonlőtte magát.

— **Védekezés a b. u. é. k.
ellen.** — Társadalmunk egy köztisztélet-
ben álló alakja, aki a nagy fukarságáról
ismeretes, újév előtt bement az orvosi hiva-
talba.

— Mit parancsol? — kérdezték tőle.

— A milyet ragályos betegségek esetén
kell kiragasztani az ajtóra.

Adtak neki. S ő aztán távozott. De az
utcán találkozott egy ismerőssel, aki meg-
kérdezte tőle:

— Hát te mit csináltál az orvosi hiva-
talban?

— Ezt vettem ni! — szölt a kérdezett
és megmutatta a vörös czédulát.

— Csak nincs beteg a házadnál?

— Az nincs. De hát tudod, újév jön és
ha ezt a czédulát kiragasztom az ajtómról,
senki se mer belépni a lakásomba.

— **Szabni és varrni tanítók.**
Január 1-től kezdve intelligens lányokat a
legújabb módszer szerint, *Szentpéteri Berta
Petőfy utca 5. sz. alatt.* Ugyanott leá-
nyok, kik a varrásban gyakorlattal bírnak,
fizetés mellett felvétetnek. 6. (2-5).

REGÉNY-CSARNOK.

A gonosz vér.

Egy öreg tiszteletes elbeszélése után.
Írta: **Bedőházi János** orsz. gyűl. képviselő.

Azonkívül sarkalt még az egész dolognak
titokszertése. Mért kell ott lennem, mielőtt
az öreg pap meg nem hal? Miért kell kü-
lönösen egy bátor és eszéyes ember? Miért
nem akart a nagytekintetű ur bővebben
szólani? Mért mondott csak annyit, hogy
siessen, menjen? Minden lehető és lehető-
len esetet átgondoltam, szóval elmémnek
bő foglalkozása vala Kíváncsiságom any-
nyira izgatottá tett, hogy dolgaimat rövid
idő alatt rendbehozva, [szerdán reggel utra
készen állottam a titokzatos állomás felé.
Bogárd az Olt es Nagyküüllő között el-
huzódó hegylánczolat egyik félreeső völ-
gyében fekszik s a hajdani husz darabból
álló Fehérmegyének egyik foltja volt. Töb-
bet senkisémet tudott mondani róla, akár-
csak Ázsiában lett volna. Azt az utasítást
adta mindenki, hogy menjek csak el Er-
zsébetvárosig, ott majd többet is tudhatok
meg.

Eme homály, emez ösmeretlenség, eme
bizonytalanság nyomában keletkezett érzé-
sem kezdé elnyomni lázamat, amelyet kí-
váncsiságom okozott, lehangozni az örömet,
amelyet önálló voltam ébresztett bennem.
Midőn a kollegium kapujában társaimnak
utolsó bucsut intettem s a két székelő,
akkora mint két egér, nagyságukhoz arány-
lag nem álló buzgalommal nagyot rándított
a szekeren, megiramodva a kistemplom irá-
nyában, bizony olyan szorongás vett erőt
rajtam, mintha egy világkörüli utra indultam
volna el.

Késő este volt, amikor a kis örmény vá-
roskába megérkeztünk. Nagyon is ideje
volt. A hó alkonyat felé hulldogálni kez-
dett s beborította az amugy is bizonytalan
utat. A két Küüllő völgyét elválasztó hegy
ormán szusszantva, felhallatszott a Nagy-
Küüllő kiöntésében támadt nádasokból a
farkasok üvöltése. Seholy, seholy, ameddig
a szem elláthatott, egy tűz világa, egy
ablak derengő fénye, ami azt jelentené,
hogy itt ember lakik. Elhagyott, igazán
gyászoló tájak. Hiszen egy pár órajáras-
nyival följebb, ott terült el a fehéregyházi
csatater.

A város is mintha kihalt volna. A mint
setét utcáin végig koczogtunk, a hó világ
mellett itt ott egy-egy romladék kormos
falait pillantók meg, nyomát a pusztulásnak.
Szekeresem éjjeli szállásra vitt, egyik sze-
keres társához. Biztatott, hogy az majd tud
valamit beszélni Bogárdról, mert hát több
földet bejárt mint akárki más szekeres ember.
Galaczig volt meg Debreczenig. Majd be-
szél az, ha megkérjük. De sok időbe
került ám, a míg Köpeczi János uramat,
így hívták a gazdát, feltudók verni álmá-
ból. Szekeresem már behajtott az udvarra,
már kezdett kifogni.

Folyt. köv.

Főszerkesztő:
Bedőházi János
országgyűlési képviselő.
Felelős szerkesztő:
Dr. Dékány Kálmán.

